

her af Rigsdagen ved Lov, og saaledes gaar det med mange af de Bevillinger, der er afholdte. Jeg skal endvidere erindre Ministeren om de Forhandlinger, der i sin Tid blev ført om Smørret. Blev der ikke stillet Krav fra Rigsdagens Medlemmer om at faa Smørordningen gennemført ved Lov, og var Ministeren ikke paa det Tidspunkt inde paa at gennemføre den i Henhold til Loven af 7. August? Var det ikke et Krav fra Uldnævnets Medlemmer, som foranledigede Ministeren til at fremsætte et Lovforslag om Uldordningen? Ministeren vilde have ordnet dette Spørgsmaal i Henhold til administrativ Bemyndigelse. Og har Ministeren ikke hver Gang, vi har forhandlet om Kødloven, staaet med Loven af 7. August i Haanden og truet med at gøre Brug af den, hvis Ministeren ikke kunde faa Kødordningen saaledes, som han vilde have den? Dette er vistnok Eksempler nok paa, hvorledes Loven af 7. August har været Baggrunden for en Mængde af de Forhandlinger og Lovgivningsarbejder, der har fundet Sted her i Rigsdagen.

Jeg skal saa blot gøre et Par Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), den tidligere Landbrugsminister i det forrige radikale Ministerium. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke i 1910 havde brugt Ordet „Statsbankerot“, men det ærede Medlem sagde, at han havde brugt meget stærke Udtryk om den finansielle Tilstand. Jeg skal ikke hænge mig i Ordet, det Ord, det ærede Medlem brugte, var vist lige saa kraftigt. Den Gang var det ærede Medlem meget betænkelig ved den finansielle Tilstand, skønt Statsgælden kun var en Trediedel af, hvad den nu er naaet til under det nuværende Ministerium. Jeg hører nu, at denne Udtalelse efter det ærede Medlems Formening var heldig, idet den bevirkede store Beparelser for Statskassen, idet ledende Mænd for Landbruget straks kom til ham og tilbød at nedsætte de Tilskud, Landbruget oppebar, til Halvdelen. Det er for saa vidt kedeligt, at den nuværende Statsminister har begaaet den Fejl ikke at tage det ærede Medlem til Landbrugsminister i dette Ministerium, thi ellers vilde han maaske have kunnet bidrage sit til at begrænse Udgifterne, der igennem gjort sit til, at det Underskud, som nu foreligger, havde været mindre.

Saa var det ærede Medlem inde paa at tale om, at vi nu var med til at stille Forfatningen paa Hovedet. Nej, er der nogen, der stiller Forfatningen paa Hovedet,

saa er det dem, der kræver, at Ministeriet skal sidde inde med en Bemyndigelse paa Trods af Lovgivningsmagten. Man har intet at bebrejde Landstinget. Landstinget gaar aldeles ikke udenfor den Opgave, som ogsaa det ærede Medlem mener er tildelt: det, at være regulerende, naar det søger at regulere og bidrage til, at Ansvaret og Magten lægges netop i de Hænder, hvor den hører hjemme, i Folkets Repræsentanters Hænder.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) begyndte i Dag med at udtale, at Tilknytningen mellem Statslaanet og Loven af 7. August 1914 laa i den Omstændighed, at jeg havde drevet en omfattende Varehandel med finansielt uheldige Resultater, som havde nødvendiggjort Statslaanet. Jeg paaviste i en Replik, at ikke en eneste Varehandel, ikke en eneste Udgift af dem, det ærede Medlem nævnte, var fremkaldt ved Benyttelse af Loven af 7. August 1914. Det ærede Medlem søgte saa at nævne nogle bestemte Konti, Gærkontoen, Carbidskontoen, Uldkontoen, Kløverfrøkontoen, Brænde- og Tørvekontoen og Svensk Brænde-Kontoen. Jeg paaviste for enhver af disse, at de ikke er oprettede i Henhold til Loven af 7. August 1914, men at der forelaa utrykkelig Finanslovhjemmel for de af mig angivne Vareindkøb efter Forhandling med Tingenes Finansudvalg. Da saa det ærede Medlem for tredje Gang tager Ordet for at godtgøre, at Sammenhængen mellem Loven af 7. August 1914 og Statslaanet er nødvendig, fordi min Varehandel har medført finansielle Vanskeligheder, saa er hans Argumenter skrumpet ind til Gærkontoen! Jeg nødes da til at gentage, at Gærkontoen er oprettet efter en Forhandling mellem Finansministeren og det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede), som sidder ved Siden af det konservative Partis Fører og er hans nære og betroede Meningsfælle, og derefter er Tilskuddet, som nødvendigt for Brødrisernes Opretholdelse her i Landet, godkendt af Rigsdagens Finansudvalg. Altsaa, en af Finansministeren i Samraad med Rigsdagens Finansudvalg, efter Forhandling med et af det konservative Partis fornemste Medlemmer foretagen Foranstaltning, dette er det sidste Bevis, det ærede Medlem har for, at Indenrigsministrens Varehandel i Henhold til Loven af 7. August har medført farlige finansielle Konsekvenser!